

[Formanden.]

hvilket Lovforslag er vedtaget af Folketinget. Lovforslaget forelægges herved.

Eksemplarer er omdelt i den Skikkelse, hvori Lovforslaget blev fremsat i Folketinget, og da det er gaaet uændret gennem Folketinget, har jeg ikke anset det fornødent at lade Forslaget optrykke.

De paa Dagsordenen opførte Sager kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Op-hold). Det er givet.

Man gik da først til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg m. v. til Alders- og Invalidereventydere.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 210).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

§§ 1—4 og Lovforslagets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 183 af 4. Maj 1939 om danske Skibes Forsikring mod Krigsfare.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 41).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Jeg har herved den Ære for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 183 af 4. Maj 1939 om danske Skibes Forsikring mod Krigsfare, saaledes som Forslaget er vedtaget i Eftermiddag i det andet høje Ting.

Lovforslaget tilsigter at muliggøre det for Krigsforsikringen for danske Skibe at overtage en Risiko paa indtil 6 Mill. Kr., medens Maksimum hidtil har været 4 Mill.

Kr. Forholdenes Udvikling har medført en Stigning i Skibenes Værdi og dermed ogsaa Trang til en højere Forsikring. Det er selvfølgelig af megen Betydning, at Skibene kan forsikres for saa høj en Sum, at Rederne sættes i Stand til at forny Tonnagen, hvis et Skib gaar tabt, og det er en Kendsgerning, at et Skib, der forliser nu, ikke kan erstattes for den Sum, for hvilken Skibet var forsikret ved Krigens Begyndelse. Instituttet har for de fleste Skibes Vedkommende imødekommet rimelige Ønsker, der har været fremme, om Forhøjelse af Forsikringssummerne inden for Lovens gældende Maksimum, men for de største og dyreste Skibes Vedkommende, hvis oprindelige Forsikringssum laa oppe ved de 4 Mill. Kr., har det ikke kunnet gøres, og dette er selvfølgelig uholdbart, thi det vil jo medføre, at de paagældende Rederier maa lægge Skibene op, fordi det vil være økonomisk uforsvarligt for det enkelte Rederi at udsætte sine Skibe for Krigsfare, naar Rederiet selv skal bære en uforholdsmæssig Del af Risikoen. Derfor er det rimeligt, at man følger denne Udvikling med Agtsomhed, thi hvis Landet undrages de Transportmidler, der er nødvendige i Øjeblikket, er det ikke alene af Betydning for Landets Forsyning med Varer udefra, men det er ogsaa et Spørgsmaal om Hjembringelse af den Valuta, som vi ikke mindst i Øjeblikket har haardt Brug for.

Som Bilag til Lovforslaget er anført en Liste over de Skibe, for hvilke Lovforslaget har øjeblikkelig Interesse. Listen omfatter 21 Skibe, men desværre drejer det sig i Øjeblikket kun om 20, idet det forliste „Canada“ er opført paa Listen. Jeg skylder at sige, at for „Canada“s Vedkommende var Forholdet det, at Skibet var under den saakaldte Chok-Risiko, d. v. s. at Skibet havde tiltraadt sin første Rejse, forinden Krigsforsikringen traadte i Virksomhed, og dermed var der en Maksimumsgrænse paa 6 Mill. Kr., medens Grænsen ellers, som nævnt, er 4 Mill. Kr. De 20 Skibe repræsenterer en Brutto-tonnage paa ca. 150 000 Tons eller ca. 15 pCt. af hele vort Lands Tonnage.

Jeg anser det derfor for nødvendigt, at man ved en Ændring af Loven skaffer Mulighed for en forsvarlig Krigsforsikring, og saavel Dansk Dampskibsrederiforening som Instituttet for Forsikring af danske Skibe lægger megen Vægt paa, at det kan ske snarest muligt. Det fremgaar i øvrigt af de Bilag, der følger med Lovforslaget, at Institut-tets samlede Risiko ved en Forhøjelse som foreslaaet ikke vil blive forøget med mere end